

Votka Şişesinin Dibinden Haller

— dilek-karaag · 03 Nisan 2010

Sarı saçlı çorak bedenlere pusu kuran
leş yiyiciler bekler.
Domino taşlarıyla sarmalanmış
köhnemiş kentin kargacık burgacık sokaklarında.
Gün batımıyla başlar şenlik
Karanlığın belirsizleştirdiği vücutlarda.

Namus kumkumalarının ceplerinden
Tek tek çıkan

beş para...

on para...

gün doğumuyla tutkuya esir tenlerde
acı suyla çağıl çağıl akarken
Votka şişesinin mavi gözlerinde
Kızıl sarayın debdebeli günlerine hasret kadınlar belirir.

O kadınlar ki karnında canlanan tohumdur sermayesi...

Nede olsa can kurtarmaya can feda etmek gerekir.

Kadın bilir ki;
Aslı hayvan olan görünürde baba
Dayanamaz, dünyaya gelen tazecik nefesin ağlayışlarına
Hani serde ve sözde erkeklikte varya...

İşin özü;
Sarı sıska kadın bilir,
Biraz sus biraz pus
Tene mis
Yüreğe taze nefes
Yeter Er kişinin aklını ve uzaklarda bekleyen
Çocukların hayatlarını çalmaya

Nede olsa can feda etmek gerekir can kurtarmaya.

Dönerlerden habersiz
Biraz alık biraz aylak
Nefsine esir Er kişi ile toplayalım taze nefesi
Yanına birde sarı sıska mis teni ekle...

O tenler ki;
Artık unutulmuş ülkelerde,
Gözlerinde baba özlemi
yüreğinde yar hasretiyle
köksalan ailelerden bihaber...

Tanrının el çektiği yerde devran böyle döner

miş

Der !
Bir zamanlar
aklını çok sanan dilek

Gün ola hayrola
Bakalım daha neler görecek

miş

Bu hayırsız dünya...

1nisan2010Akmermerlerinşehri